

ממטבחה של מטפלת

אתכונ'ס לחיים טובים יותר

גליון
14

ל' תשרי - 1.11

לתגובות והצטרפות:

יהודית שולם

shulemy@hotmail.co.il

בין המילים (או ה'מילים')

שאין טעם לכל רעיון המחזור ושבסך הכל מצבו של כדור הארץ מתקבל על הדעת. אני מתלבטת אם אייחד מדור לנושא יש סיכוי שחלק מהקוראים לא יפתחו אותו בכלל, והנושא חשוב לי עד מאד. לכן 'אגניב' אותו כך שלפני שתבינו מה אתם קוראים, תחשפו אל החומר המרתק. הגשם שהתחיל לרדת היום יעבור כחוט השני בין המדורים.

סוכות חלף עבר לו, התחלנו את החורף, ואני עדיין מעכלת את התובנות שרכשתי בחג הסוכות. נכון שהזמן המסוגל הוא בחג עצמו, אבל אנחנו אמורים לקחת אתנו את ההישגים וליישם אותם לאורך השנה.

העלון הקודם על חג בסוכות היה בסימן המיחזור. בנושא האקולוגיה יש לי מחלוקת עם לא מעט אנשים שסבורים

מזוית אישית

ניסיתי לקבוע שעת התכנסות שתתן לי די זמן להתארגנות ותאפשר לבאים עם ילדים קטנים לחזור הביתה בשעה סבירה, וכל אחד מושך לכיוון אחר.

ודוגמאות להזדמנות לתסכולים מסוג אחר- שלושת רבעי שעה לפני שבת מצלצל אחד הבנים עם שאלה האם הוא יכול להביא שני אורחים נוספים. כמובן שאני יכולה לסרב, אבל מאד רוצה להיענות, השאלה איך לדחוס את המשימה הנוספת למצוא מקום ברגע האחרון, ולבדוק האם יש בפריזר משהו שניתן להפשיר.

בליל שבת בית מלא אורחים, אני מניחה כלי יקר ערך מלא מהוורניקים המפורסמים, וכשאני מגיעה להגיש הוא מתנפץ! במוצאי חג שמחת תורה מי שאמור לפרק את הסוכה לא משתף פעולה.

הבנתם את הרעיון.

קליינט נבון אמר לי השבוע: בכל רגע אנו נתקלים בנושא השליטה.

נכון, הכל מתחיל ומסתכם בעובדה עד כמה אני חושבת שהדברים חייבים להתנהל על פי תבנית מסוימת שאני החלטתי עליה.

(המשך בעמוד הבא)

נתחיל עם יישום תובנות: הימים הנוראים שבסיומם שמיני עצרת המכונה 'יום גשמים' הם בעצם כמו גשם שכל מטרתו הוא לעזור לאדמה להצמיח במשך החורף כולו את מה שזרעו בה.

בראש השנה ויו"כ אנחנו מעבדים את האדמה (היא גוף האדם - אדם מן האדמה) וזורעים בו את הזרעים, על ידי המלכת ה'

ועשיית תשובה, שמחת תורה הוא זמן ההשקיה (התורה נמשלה לגשם, וכדברי רש"י על לשון הפסוק בפרשת האזינו לב, ב "יערוף כמטר לקחי"), אבל כל זה הוא רק ההכנה למה שיצמח וילך במשך החורף כולו.

אם לא נאמין שהזרעים נטמנו בנו במהלך ימי העבודה, אם לא נמשיך ונשמור לעבד את האדמה, לסקל את האבנים, ולהמשיך ולהשקות, אין ספק שלא ייצא כלום..

בחרתי להתייחס לעובדה שבחגים יש שפע הזדמנויות להרגשות תסכול והתמרמרות.

רוצים דוגמאות? מארגנת אירוע, חשבתי להספיק להכין המון אוכל, להפיק בר חלבי עם כל המרשמים שאספתי עד כה, ומגלה שהזמן מתקדם בעוד שאני מפגרת אחריו. מאד רציתי שכולם יגיעו, אבל רק חלק הביעו נכונות,

כאן עונה לי הכלה 'מי אמר שאין?'

אופס. בדמיוני הייתי כבר בשמחת תורה שעמד לחול יום ביום ראשון.

כמובן שיכולתי להיכנס לפניקה, היות ולא הכנתי מאומה, אפילו לא הפשרתי פיתות. אבל אתם יודעים מה? נשארתי רגע לשבת, חייכתי, ואמרתי שאני נהנית מהעובדה ששכחתי. ורק אז קמתי ועשיתי כמיטב יכולתי. כול הנוכחים התגייסו ובכוחות משותפים, והצלחנו.

למה אני קוראת הצלחה? לעובדה שנשארתי רגועה.

ודרך אגב אם תהיתם מה היה בסוף, כן, ניחשתם נכון, אף אחד לא נשאר רעב..

אם רמת ההנאה שלי מהחג או מהמפגש תלויה במילוי רשימת תנאים, הסיכויים רבים שלא אצליח להרגיש שמחה, הנאה או סיפוק. כי כל מפנה, או אי שיתוף פעולה יעיב על שלמות התכנית. מותר לרצות, רצוי לתכנן, אפשר לשאוף, אבל במקביל להאמין שאני עושה רק השתדלות, וכמו שאומרים לילדים 'מה שיוצא אני מרוצה', ומה אתנו? רוצה לשתף בחוויה בשבת סוכות בין השמשות. הגברים יצאו כבר להתפלל מנחה. אני יושבת רגועה על הכורסה ואומרת לאחת הכלות 'איזה כף שביטלתי את השיעור שלי, ואני יכולה עכשיו לנוח, וכמה טוב שאין היום סעודה שלישית'.

מוריד הגשם - מזוית תורנית ואקטואלית

זהו הגשם הטבעי שמגיע על ידי אידוי מלמטה, ובזמן שישראל עושים רצונו של מקום מגיעים מים עליונים ובזמן שלא מגיעים מים תחתונים.

על פי פירוש הגר"א: הגשם עליו נאמר ואדם אין לעבוד את האדמה, זהו גשם 'על טבעי' שתלוי ועומד בתפילתו של האדם, לעומת זאת אד יעלה מן הארץ זו באמת המחזור הטבעי שמגיע מלמטה, והוא אינו תלוי בתפילת האדם.

מספר עובדות לסיום:

בדוח שחובר בידי 450 מדענים מכל רחבי העולם על 'מצב האקלים', מוזכרת ההתחממות הגלובלית לצד תופעת 'אל ניניו' כאחראית להידרדרות הסביבתית. לפי הדוח, השנה התופעה הייתה החזקה ביותר לפחות מאז שנת 1950. לפי הממצאים, שהתבססו על עשרות אלפי מדידות ממאגרי נתונים רבים, כל שלושת

התחומים - מידות החום, פליטת גזי החממה וגובה הים - הגיעו לשיאים חדשים. גובה פני הים עולה בכל שנה ב-3.3 מילימטרים ועתה עלה ב-70 מילימטרים בהשוואה למוצע ב-1993.

מזג אוויר קיצוני נרשם ב-2015 ועונות גשמים חריגות גרמו לשיטפונות נרחבים בכמה חלקים מהעולם. בינתיים, הוכפל בשנה האחרונה מספר האזורים הסובלים מבצורת חמורה, מ-8% מכלל שטחו של כדור הארץ ל-14%.

הבצורת במזרח התיכון היא החמורה ביותר זה 900 שנים, כך עולה ממחקר חדש של סוכנות החלל האמריקנית נאס"א.

בואו נדבר על מזג האוויר. החזאים מנבאים גשם כבר משבוע שעבר, אומנם היום (יום שלישי) היה מעין קדימון, אבל חודש חשוון מכונה 'ירח בול', כי בו ירד המבול. ברור שאנו רחוקים מאד מהחורף שעדיין לא הגיע.

רש"י על הפסוק (בראשית פרק ב, ה) "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה" רש"י מחבר

את תחילת הפסוק - שלא ירד גשם, וסיומו - ואדם אין לעבוד את האדמה, שלכאורה נראים כלא קשורים, ביאורו של רש"י: היות ולא היה אדם שעבוד את האדמה, ממילא הוא לא הרגיש בצורך של הגשמים, ולכן הוא לא התפלל על זה, וכיון שלא הייתה תפילה לא ירד גשם. עד כאן הפירוש ידוע.

הפסוק בהמשך מעורר שאלה: "ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה" האם זה לא גשם? אולי הכוונה לאדים ולא לגשם שמקובל אצלנו, אבל רש"י מפרש כך: "העלה את התהום והשקה העננים לשרות העפר" וזה בדיוק ההסבר המדעי כיצד נוצר הגשם: מי הים הופכים לאדים, נוצרים עננים וכאשר הם מתמלאים הם ממטירים מים. אם כך כיצד מתיישבים הדברים אם הרעיון שבלי תפילה לא יורד גשם.

הפתרון נמצא בדברי הגר"א בספרו אדרת אליהו על פסוק זה: מדברי הפרקי דרבי אליעזר למדנו שישנם שני סוגי גשמים, האחד הוא מים עליונים, זהו שפע אלוקי שמגיע בצורה שאינה במערכת הטבע, והשני הוא מים תחתונים,